

WIECZÓR JANA PAWŁA II

Spotkanie w rodzinach i kościołach

Kwiecień 2007

22

Niniejszy "Wieczór" przypominający tajemnicę krzyża i równocześnie nawiązujący do rocznicy śmierci Jana Pawła II, proponujemy przeżyć w sobotę przed Niedzielą Palmową lub 2 kwietnia.

PRZEZ KRZYŻ KU PEŁNI POWOŁANIA: „WYKONAŁO SIĘ”

Zapalenie świecy i „Apel Jasnogórski”.

PROWADZĄCY: W klimacie Niedzieli Palmowej i Wielkiego Tygodnia przeżywamy rocznicę śmierci Ojca Świętego Jana Pawła II. Jego słowa, a także przykład życia i sposób odchodzenia z tego świata, pomagają nam wejść w misterium Chrystusa ukrzyżowanego i zmartwychwstałego. Papież podczas cierpień agonii wypowiadał swoje „Amen”, jakby echo Jezusowego „wykonało się”. Wcześniej, w swoim testamentie napisał: „Czuwajcie, bo nie wiecie, kiedy Pan wasz przybędzie” (por. Mt 24, 42) – te słowa przypominają mi ostateczne wezwanie, które nastąpi wówczas, kiedy Pan zechce. Pragnę za nim podążyć i pragnę, aby wszystko, co składa się na moje ziemskie życie, przygotowało mnie do tej chwili. Nie wiem, kiedy ona nastąpi, ale tak jak wszystko, również i tę chwilę oddaję w ręce Matki mojego Mistrza: totus Tuus. W tych samych rękach matczyńskich zostawiam wszystko i Wszystkich, z którymi związało mnie moje życie i moje powołanie. W tych Rękach zostawiam nade wszystko Kościół, a także mój Naród i całą ludzkość”.

Papieskie oddanie dopełniło się. Spalał się w codziennej służbie Bogu i ludziom. W dniach śmierci i pogrzebu ten ogień ogarnął niezliczone rzesze ludzi. Na całej ziemi płonęły świece. Dziś zapalamy lampiony na papieskim „Totus Tuus” (czynimy tak zawsze w Łagiewnikach w czasie „Wieczorów Jana Pawła II”). To wyraz naszej wdzięczności za rozpalanie nas miłością Boga i ludzi, a także znak naszej modlitwy o to, aby ten ogień coraz bardziej ogarniał nasze serca. Zawierzmy więc siebie samych i cały świat Maryi, naszej Matce.

WSZYSCY: Odmawiają „Pod Twoją obronę” i śpiewają pieśń, np. „Serdeczna Matko” lub „Matko Najświętsza” lub „Z dawna Polski Tyś Królową”.

JAN PAWEŁ II – NAUCZYCIEL PRAWDY

LEKTOR: Z Ewangelii według św. Jana: „A obok krzyża Jezusowego stały: Matka Jego i siostra Matki Jego, Maria, żona Kleofasa, i Maria Magdalena. Kiedy więc Jezus ujrzał Matkę i stojącego obok Niej ucznia, którego miłował, rzekł do Matki: Niewiasto, oto syn Twój. Następnie rzekł do ucznia: Oto Matka twoja. I od tej godziny uczeń wziął Ją do siebie. Potem Jezus świadom, że już wszystko się dokonało, aby się wypełniło Pismo, rzekł: Pragnę. Stało tam naczynie pełne octu. Nałożono więc na hizop gąbkę pełną octu i do ust Mu podano. A gdy Jezus skosztował octu, rzekł: Wykonało się! I skłoniwszy głowę oddał ducha” (J 19, 25-30).

PROWADZĄCY: Pan Bóg pokazał w życiu świętych, jak trzeba żyć, aby móc potworzyć za Chrystusem „Wykonało się” – „wykonało się me posłannictwo, moje życiowe powołanie osiągnęło pełnię, wypełniłem zadanie, jakie Bóg powierzył mi na tej ziemi”. Dziś patrzymy na Jana Pawła II jako świadka wiary, który objaśnia nam misterium krzyża, tajemnicę umierania i potrzebę wypełniania woli Ojca aż do końca. Ojciec Święty głosił Ewangelię, według niej żył i według niej umierał. W rocznicę jego śmierci ze szczególną uwagą przyjmujemy jego słowa. Czynimy to wpatrując się w znak światła, w płonące „Totus Tuus”.

LEKTOR: (nagranie) Z homilii Ojca Świętego Jana Pawła II w Bydgoszczy (7.06.1999): „Chrystus nie obiecuje łatwego życia, nie obiecuje łatwego życia tym, którzy Go naśladują. Zapowiada raczej, że idąc za Ewangelią, będą musieli stać się znakiem sprzeciwu. Jeżeli On sam cierpiał prześladowanie, to stanie się ono również udziałem Jego uczniów: «Miejcie się na baczności przed ludźmi! – zapowiada. Będą was wydawać sądom i w swych synagogach będą was biczować» (Mt 10,17). Drodzy bracia i siostry! Każdy chrześcijanin, który zjednoczył się z Chrystusem przez łaskę chrztu św., stał się członkiem Kościoła i «już nie należy do samego siebie» (por. 1 Kor 6,19), ale do Tego, który za nas umarł i zmartwychwstał. Od tej chwili wchodzi w szczególny związek wspólnotowy z Chrystusem i z Jego Kościołem. Obowiązany jest zatem do wyznawania przed ludźmi wiary, którą otrzymał od Boga za pośrednictwem Kościoła. Jako chrześcijanie jesteśmy więc wezwani do dawania świadectwa Chrystusowi. Niekiedy wymaga to od człowieka wielkiej ofiary, którą trzeba składać codziennie, a czasem jest tak, że przez całe życie. Niezlomne trwanie przy Chrystusie i Jego Ewangelii, owa gotowość ponoszenia «cierpień dla sprawiedliwości» jest niejednokrotnie aktem heroizmu i może przybrać formy prawdziwego męczeństwa, dokonującego się w życiu człowieka każdego dnia i każdej chwili, kropla po kropli, aż do całkowitego «wykonało się»”.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy. Można zaśpiewać pieśń: „Zbawienie przyszło przez krzyż”.

LEKTOR: (nagranie) Z homilii Ojca Świętego Jana Pawła II w Siedlcach (10.06.1999) „Trzeba, aby tak jak w przeszłości, krzyż był nadal obecny w naszym życiu jako wyraźny drogowskaz w działaniu i światło rozjaśniające całe nasze życie. Niech krzyż, który swoimi ramionami łączy niebo z ziemią i ludzi pomiędzy sobą, rozrasta się na naszej ziemi w wielkie drzewo przynoszące owoce zbawienia. Niech

rodzi nowych i odważnych głosicieli i wyznawców, kochających Kościół i za niego odpowiedzialnych, prawdziwych heroldów wiary, nowych ludzi plemię, które rozpa-
li pochodnię wiary i wniesie ją płonąca w progi trzeciego tysiąclecia. *Krzyżu Chrystusa, bądźże pochwalony; Na wieczne czasy bądźże pozdrowiony; Z Ciebie moc płynie i męstwo; W Tobie jest nasze zwycięstwo!*”.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy. Można zaśpiewać pieśń: „Krzyżu Chrystusa, bądźże pochwalony”.

LEKTOR: Z listu Ojca Świętego Jana Pawła II „Do moich Braci i Sióstr ludzi w podeszłym wieku” (1.10.1999): „Pragnę zarazem bardzo otwarcie podzielić się z wami uczuciami, jakich doznaję u schyłku mego życia [...] Mimo ograniczeń mego wieku bardzo wysoko cenię sobie życie i umiem się nim cieszyć. Dziękuję za to Bogu! Pięknie jest służyć aż do końca sprawie Królestwa Bożego. Zarazem jednak głębokim pokojem napełnia mnie myśl o chwili, w której Bóg wezwie mnie do siebie – z życia do życia! Dlatego wypowiadam często – i bez najmniejszego odcienia smutku – modlitwę, którą kapłan odmawia po liturgii eucharystycznej: w godzinie śmierci wezwij mnie i każ mi przyjść do Siebie. Jest to modlitwa chrześcijańskiej nadziei, która w niczym nie umniejsza radości obecnej chwili, a przyszłość zawiera opiece Bożej dobroci. *Każ mi przyjść do siebie:* jest to najgłębsze pragnienie ludzkiego serca, nawet wówczas, gdy człowiek nie jest tego świadomy”.

PROWADZĄCY: Po tej refleksji Ojciec Święty kieruje do Boga modlitwę. Módlmy się wraz z nim: „Pozwól, o Panie życia, abyśmy to sobie wyraźnie uświadomili i umieli cieszyć się każdym etapem naszego życia jako darem niosącym bogate obietnice na przyszłość. Spraw, byśmy z miłością przyjmowali Twoją wolę, zawierając się każdego dnia Twoim miłosiernym dłońmi. Gdy zaś nadejdzie chwila ostatecznego «przejścia», pozwól, abyśmy umieli ją powitać z pokojem w sercu, nie żałując niczego, co przyjdzie nam porzucić. Kiedy bowiem po długim poszukiwaniu spotkania Ciebie, odnajdziemy też wszystkie prawdziwe wartości, jakich zaznaliśmy na ziemi, a także tych, którzy poprzedzili nas w znaku wiary i nadziei. Maryjo, Matko ludzkości pielgrzymującej, módl się za nami «teraz i w godzinie śmierci naszej». Spraw, byśmy byli zawsze blisko Jezusa, Twojego umiłowanego Syna, a naszego Brata, Pana życia i chwały. Amen!”

WSZYSCY: Pozostają dłuższą chwilę w ciszy (*zaleca się dać podkład muzyczny*). Potem odmawiają dziesiątek różańca. Tajemnica piąta: Pan Jezus umiera na krzyżu. Modlitwa kończy się śpiewem, np.: „O Krwi i Wodo”.

JAN PAWEŁ II - APOSTOŁ POJEDNANIA

PROWADZĄCY: W drugiej części naszego spotkania z Janem Pawłem II rozważamy temat jedności, gdyż Ojciec Święty czynił wszystko, co w jego mocy, by zbliżyć ludzi do Boga i do siebie wzajemnie, a pojednanie stało się szczególnym darem Ducha Świętego, towarzyszącym jego odejściu do wieczności. O ten dar wołamy także dziś, byśmy umieli się wzajemnie rozumieć. Po przeżyciu Wielkiego Postu, oczyszczeni przez pokutę i sakrament pojednania, w obliczu wydarzeń Wiel-

kiego Tygodnia, tym gorliwiej chcemy wołać, aby ogarnął nas Duch Chrystusa i napełnił nasze serca miłością „aż do końca”.

LEKTOR: (*nagranie*) Z homilii Ojca Świętego Jana Pawła II w Warszawie-Pradze (13.06.1999): „Ażeby zrozumieć Boży zamiar wobec Kościoła, trzeba wrócić do tego, co się dokonało u progu męki i śmierci Chrystusa. Trzeba wrócić do wiecznika jerozolimskiego. Czytanie z Ewangelii św. Jana prowadzi nas właśnie do wiecznika w Wielki Czwartek: «Przed świętem Paschy, Jezus wiedząc, że nadeszła Jego godzina przejścia z tego świata do Ojca, umiłowawszy swoich na świecie, do końca ich umiłował». Owo «do końca» zdaje się świadczyć tutaj o definitywnym charakterze tej miłości. W dalszym ciągu opisu sam Jezus szczegółowo wyjaśnia, na czym polega ta miłość, a następnie klęka u stóp apostołów i zaczyna umywać im nogi. Przez ten gest wskazuje, iż nie przyszedł na świat, «aby Mu służono, lecz żeby służyć i dać swoje życie na okup za wielu» (Mk 10,45). Jezus samego siebie stawia za wzór tej miłości: «dałem wam (...) przykład – mówię – abyście i wy tak czynili, jak Ja wam uczyniłem» (J 13,15). Uczy swych apostołów, swych wyznawców, miłości, której On sam jest wzorem i powierza im tę miłość pragnąc, aby rozrosła się jak wielkie drzewo na całej ziemi”.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w milczeniu.

PROWADZĄCY: Prośmy Ducha Świętego, by miłość Chrystusa objawiona w krzyżu odnowiła nasze serca, odnowiła oblicze ziemi.

WSZYSCY: Śpiewają „Niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze tej ziemi” (*melodia na stronie internetowej: www.totustuus.janpawel2.pl/piesni.html*). Śpiew powtarza się po każdej prośbie.

LEKTORZY:

- Bez Twojej prawdy nasza prawda rani a nie oczyszcza, boli a nie wyzwala. Duchu Święty, przyjdź.
- Bez Ciebie nie zdołamy kochać nieprzyjaciół ani przebaczać naszym winowajcom. Duchu Święty, przyjdź.
- Bez Twojej pomocy nie potrafimy kochać nawet naszych najbliższych, a służenie im przygniata nas. Duchu Święty, przyjdź.
- Bez Twojej mocy nie potrafimy wziąć naszego krzyża, aby dojść do pełni powołania i przygotować się do życia w domu Ojca. Duchu Święty, przyjdź

WSZYSCY: Odmawiają modlitwę „Ojczy nasz”. W czasie tego „Wieczoru” należy szczególnie zwrócić uwagę na godz. 21.37. Można to uczynić zachowując dłuższą chwilę ciszy albo odtwarzając z taśmy dźwięk dzwonów lub śpiewając pieśń, np. Barka.

PROWADZĄCY: Odmawia modlitwę o beatyfikację sługi Bożego Jana Pawła II.

Następuje błogosławieństwo (jeśli jest kapłan) lub znak krzyża i śpiew, np.: „Totustuus” lub „Zbawienie przyszło przez krzyż”.

ks. Stanisław Szczepaniec, s. Agnieszka Koteja, albertynka

Niniejsze pomoce redagowane są w Centrum Jana Pawła II „Nie lękajcie się!”. Adres redakcji: www.totustuus.janpawel2.pl Wydawnictwo: wydawnictwo@stanislawbm.pl